

Pontarró que baixa al Llobregat

Balsareny

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	A la Séquia de Manresa. Sector central del terme municipal
Emplaçament	Ctra. de Sant Feliu Sasserra (BP-4313), km. 42,1, quan arriba al nucli de Balsareny per la banda est. Al pont del Riu, seguir la Séquia 170 m aigües avall.
Alçada:	297
Coordenades:	
Latitud:	41.8591
Longitud:	1.87756
UTM Est (X):	406837
UTM Nord (Y):	4634741

Classificació

Número de fitxa	08018 - 186
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Obra civil
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani
Segle	XIV-XIX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Estructural
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament de Manresa; Junta de la Séquia
Fitxes associades:	
Séquia de Manresa	
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dj., 20/10/2022 - 09:38

Descripció

Pontarró de la Séquia de Manresa emplaçat a la zona d'horta propera al polígon industrial de la Coromina. Ha conservat íntegrament la tipologia i estructura tradicional. Obrat amb paredat comú, consta d'un arc escarser i, a la part superior, té baranes de poca alçada afaïçonades amb blocs de pedra ben tallats. Això li dona un toc de qualitat que fa que destaquï en relació a d'altres pontarrons de factura més senzilla. Podria ser una obra del moment inicial de la Séquia, al segle XIV.

Història

La Séquia de Manresa és una de les obres d'enginyeria hidràulica més importants de la Catalunya medieval. Per fer front a una greu sequera el Consell de la Ciutat de Manresa decidí construir una gran séquia, projecte que va obtenir el permís del rei Pere III. La direcció de l'obra va anar a càrrec de Guillem Catà, mestre liniador de la ciutat de Barcelona i un dels millors especialistes en aquell moment. Una primera part de les obres (des de l'inici a Balsareny fins a arribar al terme de Manresa) es va portar a terme entre 1339 i 1377.

En la part inicial la Séquia havia de passar per terrenys sota el castell, que eren propietat del baró de Balsareny, i per això la ciutat de Manresa va comptar amb el permís dels castlans, Ramon de Peguera i Mateu de Vilallonga. Les obres van començar aviat i del mateix any 1339 ja daten la resclosa i l'aqüeducte de Santa Maria. L'aqüeducte de Conangle fou construït el 1340, el mateix any que el bisbe de Vic va posar l'entredit a la ciutat de Manresa quan la Séquia va entrar a les terres del terme de Sallent.

Pel que fa a aquest pontarró en concret, no sabem quan es va construir. Podria tractar-se del "pontarró qui baixa al Llobregat", esmentat en la descripció de la Séquia de Manresa que va fer Magí Canyelles (1896: 158) al segle XVII, entorn de l'any 1680. De fet, seguint aquest pontarró es pot baixar a través dels horts fins el riu. Segons Carreté (2010: 108), no té cap altre nom popular.

Bibliografia

CANYELLES, Magí (1896). *Descripció de la Grandesa y Antiguitats de la ciutat de Manresa – sigle XVII*, Biblioteca Històrica Manresana, Manresa, Impremta d'Anton Esparbé (obra originària del 1680), p. 158.

CARRETÉ PARERA, Ramon (1990, 1992, 1993, 1995). "Pont i pontarrons de la Sèquia de Manresa entre 1679 i 1867". *Societat d'Onomàstica. Butlletí Interior*. Núms. 40, 48, 53 i 60.

CARRETÉ PARERA, Ramon (2010). *Noms de lloc, de casa i de persona de Balsareny*. Institut Cartogràfic de Catalunya, Barcelona, p. 108.

